

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 113/17
Люксембург, 26 октомври 2017 г.

Решение по дело C-90/16
The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's
Revenue & Customs

**Двойковият спортен бридж не попада в обхвата на понятието „спорт“ по
смисъла на Директивата за ДДС и следователно не може като такъв да бъде
освободен от облагане**

*Съдът обаче не изключва възможността държавите членки да приемат, че двойковият
спортен бридж попада в обхвата на понятието „културни услуги“ по смисъла на
Директивата*

The English Bridge Union (EBU) е национална организация, която има за предмет на дейност регулирането и развитието на двойковия спортен бридж в Англия. Тази игра на карти е разновидност на бриджа, за която се организират състезания на национално и международно равнище; при нея всеки отбор играе последователно със същите карти като тези на съответните двойки на други маси. Резултатът се базира на сравнителното представяне.

EBU организира турнири по двойков спортен бридж и събира от играчите входни такси за участие. Тя плаща ДДС върху тези такси. EBU подава молба за възстановяване на този данък съгласно Директивата за ДДС¹. EBU смята, че трябва да се ползва от освобождаването съгласно Директивата на доставката на някои услуги, тясно свързани със спорта.

Данъчната администрация отхвърля тази молба по съображение, че разпоредбите, по силата на които е освободена доставката на някои услуги, „тясно свързани със спорта“, предполагат, че даден „спорт“ трябва да има съществен физически компонент.

EBU подава жалба по съдебен ред срещу решението на данъчната администрация, която е отхвърлена. Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Въззивен съд (отделение по финансови и данъчни дела), Обединено кралство), пред който е подадена въззивната жалба, посочва, че при спортния спортен бридж се използват високи умствени способности, и пита Съда дали е налице „спорт“ по смисъла на Директивата².

В днешното си решение Съдът посочва най-напред, че следва не да определи значението на понятието „спорт“ по принцип, а да го тълкува в рамките на Директивата за ДДС.

Съдът припомня, че при липсата изобщо на определение в същата директива на понятието „спорт“, съгласно постоянната съдебна практика този термин следва да се установи в съответствие с обичайното му значение в общоупотребимия език, като се държи сметка за контекста, в който той се използва, и за целите, преследвани от правната уредба.

Съдът приема, че в контекста на случаите на освобождаване от ДДС, които трябва да са предмет на стриктно тълкуване, **тълкуването на понятието „спорт“, което фигурира в**

¹ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

² Член 132, параграф 1, буква м) от Директива 2006/112/ЕО.

Директивата, го свежда до дейности, които отговарят на обичайното значение на това понятие и се характеризират с физически компонент, който не е несъществен.

Съдът признава, че при двойковия спортен бридж се използват логика, памет и планиране и че той може да бъде дейност, полезна за умственото и физическото здраве на редовно практикуващите я лица, но според него **обстоятелството, че дадена дейност стимулира физическото и умственото здраве, само по себе си не е достатъчно, за да се направи извод, че тя попада в обхвата на понятието за спорт по смисъла на Директивата.**

Фактът, че дейност, която стимулира физическото и психическото благосъстояние, се практикува на състезания, не дава основание за различен извод.

Съдът прави извод, че дейност като двойковия спортен бридж, характеризираща се с физически компонент, който изглежда несъществен, не попада в обхвата на понятието „спорт“ по смисъла на Директивата за ДДС.

Съдът обаче посочва, че едно такова тълкуване не предreshава въпроса дали дейност, съдържаща физически компонент, който изглежда несъществен, би могла да попада в обхвата на понятието „културни услуги“ по смисъла на Директивата³, когато с оглед на начина на практикуване на тази дейност, на историята ѝ и на традициите, към които принадлежи, тя заема такова място в социалното и културно наследство на дадена страна, че може да се смята за част от нейната култура.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение се публикува на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106

³ Член 132, параграф 1, буква н) от Директивата за ДДС.